# JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
# DÁMASO RUIZ-JARABO COLOMER
8 päivänä huhtikuuta 2008 [1]

## I Johdanto

1. Rechtbank van koophandel te Brussel (Brysselin kauppaoikeus) on esittänyt neljä ennakkoratkaisukysymystä: näistä kaksi koskee Belgian tulliviranomaisten väärennettyjen tavaroiden vastaisessa taistelussa toteuttamien toimenpiteiden laillisuutta ja toiset kaksi tällaisia toimenpiteitä toteutettaessa hankittujen tietojen käyttöä rinnakkaistuontia vastaan käytävissä oikeudenkäynneissä eli asiayhteydessä, joka poikkeaa piraattituotteiden havaitsemiseksi toteutettavia tulliviranomaisten toimenpiteitä koskevan lainsäädännön soveltamisesta.

2. Ei ole yllättävää, että käsitteellä piraatti (kreikan sanasta πειρατής (peirates): merirosvo, ryöväri) on useita eri merkityksiä. Substantiivina kuka tahansa lapsi osaisi kuvailla tätä arkkityyppiä vain luettelemalla sen tyypillisimpiä piirteitä: puujalka, koukkukäsi, risuparta ja silmälappu, jotka ovat osoituksena tämän seikkailuja ja vaaraa merkitsevän vaarallisen elämäntavan valitsemisesta.

3. Tämä kuvaus on esitetty ainakin 1800-luvun romantismista alkaen. [2] Jopa Balzacin kaltainen kirjailija, jonka ei voida ajatella seuranneen tämän 1800-luvun alkupuolen kirjallisen suuntauksen piintyneitä käsityksiä, lisäsi yhteen romaaniinsa merirosvouteen liittyvän teeman, epäilemättä lisätäkseen dramatiikkaa Madame D'Aiglemontille tämän elinaikana syntyneisiin päänvaivoihin. [3]

4. Substantiivia piraatti käytetään myös määreenä erityisesti silloin, kun se liitetään tavaraan, jolloin viitataan sen autenttisuuden puutteeseen tai markkinoille saattamiseen muutoin kuin puhdasoppisin keinoin. Tämä merkitys on kuitenkin ristiriidassa näiden henkilöiden todellisen saaliin kanssa, sillä lainvastaisena ei koskaan pidetty ryövättyjä rikkauksia vaan väkivaltaista anastusta niiden

1 – Alkuperäinen kieli: espanja.

2 – Hollywood on muuttanut näiden ulkomuotoa sympaattisiksi luopioiksi kuvatessaan kapteeni Jack Sparrow'n ja tämän liittolaisten seikkailuja "Pirates of the Caribbean" -elokuvissa, joissa kaikki yhteydet todellisuuteen ovat täysin sattumanvaraisia.

3 – Balzac, H. de, *La femme de trente ans*, Flammarion, Pariisi, 1996, erityisesti s. 217–, kuvaa, miten Hélène, Madame D'Aiglemontin ja hänen miehensä tytär, lähtee merirosvon matkaan perustaakseen perheen tämän alukselle Othellolle. Useiden vaikeuksien ja kenraalin, Hélènen isän, komentamaa Saint-Ferdinandia vastaan käydyn taistelun jälkeen hän haaksirikkoutuu Biskajanlahden rannikolle ja yrittää pelastaa vain yhden lapsistaan.

laillisilta omistajilta. Eräs runoilija kuvasi tämän aikakauden kapinalaulussa alusta merirosvon tärkeimmäksi omaisuudeksi, joka ylitti arvoltaan ryövätyt satumaiset aarteet. [4]

5. Tässä ratkaisuehdotuksessa käsiteltävässä oikeudellisessa kysymyksenasettelussa rinnakkaiskauppaa käyvät yritykset voidaan hiukan mielikuvitusta käyttäen rinnastaa piraatteihin ja immateriaalioikeuksiaan puolustavat yritykset kaappareihin, jotka olivat saaneet hallitukseltaan niin sanotun kaapparikirjan vallatakseen vihollisvaltojen alukset. Sen sijaan yhteisön oikeudessa käsitteet kääntyvät päinvastaisiksi, sillä vaikka edellä olevaa vertausta voidaan käyttää kolmansien maiden kanssa käytävän kaupan yhteydessä, yhteisön sisäisessä kaupassa rinnakkaistuoja toimii lain mukaisesti ja käyttää kaapparikirjaa ahdistellakseen yrityksiä, jotka yrittävät haitata tätä vapaata liikkuvuutta. Kaikki riippuu näkökulmasta, sillä näiden suurten yritysten kannalta ”vapaamatkustajat” tai rinnakkaiskauppiaat edustavat todellisia merirosvoja. [5]

## II Asiaa koskevat oikeussäännöt

### A *Yhteisön lainsäädäntö*

6. Väärennettyjen ja laittomasti valmistettujen tavaroiden markkinoille saattamisen vastaiset säännökset on keskitetty asetukseen N:o 1383/2003 [6] ja sen soveltamisesta annettuun säädökseen eli asetukseen N:o 1891/2004 (jäljempänä täytäntöönpanoasetus). [7]

7. Asetuksen N:o 1383/2003 1 artiklan 1 kohdassa esitetään sen soveltamisala ja täsmennetään edellytykset, joilla tulliviranomaiset voivat toteuttaa toimenpiteitä, jos epäillään, että tavarat loukkaavat teollis- ja tekijänoikeutta sen vuoksi, että ne ovat väärennettyjä tai laittomasti valmistettuja. Asetuksen 3 artiklan 1 kohdassa rajoitetaan tätä soveltamisalaa siten, että sen ulkopuolelle jäävät rinnakkaistuonnin kohteena olevat alkuperäiset tavarat.

8. Tulliviranomaisten toiminta edellyttää asetuksen N:o 1383/2003 5 artiklan mukaisesti oikeuttaan loukatuksi väittävän oikeu-

4 – Espronceda, J. de (1808–1842), ”La canción del piratan” (”Merirosvon laulun”) kirjoittaja, teoksessa *Las mil mejores poesías de la lengua castellana*, Ediciones Ibéricas, 31. painos, Madrid, 1995, s. 302–303, kirjoitti seuraavat säkeet: ”Que es mi barco mi tesoro, / que es mi Dios la libertad, / mi ley la fuerza y el viento, / mi única patria la mar” (”Laivani on aarteeni / vapauteni Herrani / voima ja tuuli lakini / meri ainoa kotini”; vapaasti suomennettu yhteisöjen tuomioistuimessa).

5 – Espanjankielisellä ilmaisulla ”filibustero” tarkoitetaan merirosvoja, jotka toimivat pääasiallisesti Karibialla ja joilla oli täysi vapaus ryövätä mielitekojensa mukaisesti. Olivier de Oexmelin, teoksessaan *Historia de los aventureros que se distinguieron en las Indias*, esittää eriskummallisia yksityiskohtia näiden merirosvojen elämästä, kuten esimerkiksi määristä, jonka he perivät korvauksena silpomisesta taistelussa: sata piasteria silmästä ja 700 piasteria oikeasta kädestä. Melegari, V., *Piratas, corsarios y filibusteros*, espanjankielinen käännös Fermín Muñoz, Bruguera, Barcelona, 1968, s. 82–.

6 – Tulliviranomaisten toimenpiteistä epäiltäessä tavaroiden loukkaavan tiettyjä teollis- ja tekijänoikeuksia sekä tiettyjä teollis- ja tekijänoikeuksia loukkaavien tavaroiden suhteen toteutettavista toimenpiteistä 22.7.2003 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1383/2003 (EUVL L 196, s. 7).

7 – Asetuksen (EY) N:o 1383/2003 soveltamista koskevista säännöksistä 21.10.2004 annettu komission asetus (EY) N:o 1891/2004 (EUVL L 328, s. 16).

denhaltijan hakemusta, joka voidaan toimittaa myös ennen kuin tätä oikeutta on loukattu. Kun viranomaisilla on epäilyksiä jonkin tavaran suhteen, ne voivat kuitenkin 4 artiklan nojalla tehdä viran puolesta ilmoituksen immateriaalioikeuden haltijalle, lykätä kyseisen tavaran luovuttamista (vapaaseen liikkeeseen) tai pitää sitä hallussaan kolmen arkipäivän ajan tämän ilmoituksen vastaanottamisesta, jotta kyseinen oikeudenhaltija voi tehdä edellä mainitun hakemuksen.

9. Molemmissa tapauksissa on toimitettava täytäntöönpanoasetuksen liitteessä I olevan mallin mukainen hakemus, johon on asetuksen N:o 1383/2003 6 artiklan nojalla liitettävä oikeudenhaltijan ilmoitus, jossa tämä sitoutuu mahdollisesti syntyvään vastuuseen toimenpiteen tai laiminlyönnin kohteena oleviin henkilöihin nähden, jos 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti aloitettua menettelyä ei saateta loppuun tai jos osoitetaan, että kyseiset tavarat eivät loukkaa teollisja tekijänoikeuksia.

10. Asetuksen N:o 1383/2003 4 artiklan 2 kohta, joka koskee tulliviranomaisten tutkimuksia, kuuluu seuraavasti:

”Tulliviranomaiset voivat asianomaisen jäsenvaltion voimassa olevia sääntöjä noudattaen ja paljastamatta muita tietoja kuin tavaroiden todellisen tai oletetun määrän ja niiden luonteen pyytää, jo ennen kuin – – ilmoitetaan mahdollisesta oikeudenloukkauksesta, oikeudenhaltijaa toimittamaan kaikki tiedot, joita viranomaiset saattavat tarvita epäilyjensä vahvistamiseksi.”

11. Asetuksen N:o 1383/2003 9 artikla koskee tulliviranomaisten tutkimusta niiden hyväksyessä loukatun immateriaalioikeuden haltijan hakemuksen. Sen 1 kohdassa ne velvoitetaan lykkäämään tavaran luovutusta tai ottamaan haltuunsa tavarat pienimmänkin epäilyksen perusteella. Artiklan 2 kohdassa ne velvoitetaan ilmoittamaan oikeudenhaltijalle, tavaranhaltijalle tai tavaroiden hallussapitäjälle tiedot tavaroiden todellisesta tai arvioidusta määrästä sekä niiden todellisesta tai oletetusta luonteesta.

12. Asetuksen 9 artiklan 3 kohta jakautuu seuraaviin kolmeen alakohtaan:

”Sen määrittämiseksi, onko teollis- ja tekijänoikeutta – – loukattu, – – hakemusta käsitelleen tullitoimipaikan tai yksikön on ilmoitettava oikeudenhaltijalle tämän sitä pyytäessä tavaroiden vastaanottajan sekä lähettäjän, tavaranhaltijan tai tavaroiden hallussapitäjän nimet ja osoitteet, jos ne ovat tiedossa, sekä – – epäiltyjen tavaroiden alkuperä ja lähde.

Tullitoimipaikan on annettava hakijalle – – mahdollisuus tarkastaa tavarat, joiden luovuttamista on lykätty – –.

Tullitoimipaikka voi tavaroiden tarkastuksen yhteydessä ottaa, yksinomaan analysointitarkoituksiin ja menettelyn jatkamisen helpottamiseksi, näytteitä sekä – – antaa tai toimittaa niitä oikeudenhaltijalle tämän nimenomaisesta pyynnöstä. – –”

13. Asetuksen N:o 1383/2003 12 artiklan 1 kohdan mukaan oikeudenhaltija saa käyttää saamiaan 9 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tietoja ainoastaan 10 ja 11 artiklassa ja 13 artiklan 1 kohdassa mainittuihin tarkoituksiin.

14. Kyseisen 12 artiklan 2 kohdassa viitataan tulliviranomaisten saamien tietojen käyttämiseen:

”Tietojen käyttö muihin tarkoituksiin, joita ei sallita sen jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä, jossa tilanne on saanut alkunsa, saattaa sen jäsenvaltion, jossa tavarat sijaitsevat, lainsäädännön mukaan aiheuttaa oikeudenhaltijan siviilioikeudellisen vastuun syntymisen ja johtaa toimenpiteitä koskevan hakemuksen tilapäiseen peruuttamiseen – –”

15. Asetus N:o 1383/2003 tuli voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se oli julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä, eli 9.8.2003, mutta sen 25 artiklan toisessa kohdassa sen soveltamista lykättiin 1.7.2004 saakka.

16. Täytäntöönpanoasetuksen 9 artiklan ensimmäisessä kohdassa säädetään seuraavaa:

”Ennen 1 päivää heinäkuuta 2004 jätetyt [tulliviranomaisten toimenpiteitä koskevat] hakemukset ovat voimassa niiden oikeudellisen voimassaolon päättymiseen saakka, eikä voimassaoloaikaa voida pidentää. Ne on täydennettävä [asetuksen N:o 1383/2003] 6 artiklassa tarkoitetulla ilmoituksella – –. Tämä ilmoitus vapauttaa jäsenvaltioissa mahdollisesti vaaditut vakuudet.”

17. Täytäntöönpanoasetus tuli voimaan sinä päivänä, jona se julkaistiin Euroopan unionin virallisessa lehdessä, eli 30.10.2004, mutta 11 artiklan toisen kohdan mukaan sitä sovelletaan taannehtivasti 1.7.2004 alkaen.

18. Lopuksi on vielä tuotava esille yhteisön tullikoodeksin [8] 15 artikla, joka kuuluu seuraavasti:

”Kaikki luottamukselliset tai luottamuksellisina annetut tiedot on pidettävä salassa, eivätkä tulliviranomaiset saa paljastaa niitä ilman tiedot antaneen henkilön tai viranomaisen nimenomaista lupaa; näiden tietojen luovuttaminen on sallittua, jos tulliviranomaiset voimassa olevien, erityisesti tietosuojaa koskevien säännösten mukaan tai oikeudenkäynnin yhteydessä voivat olla siihen velvollisia taikka oikeutettuja.”

B *Belgian lainsäädäntö*

19. AWDA:n [9] 320 §:n 1 momentin mukaan jokainen virkamies tai muu henkilö, joka missä ominaisuudessa tahansa osallistuu verolakien täytäntöönpanoon tai jolla on pääsy tulli- ja valmisteveroviranomaisten tiloihin, on tehtäviensä ulkopuolella velvollinen ”pitämään ehdottoman salassa kaikki sellaiset asiat, jotka hän tehtäviään hoitaessaan on saanut tietoonsa”.

20. Kuten muutkin verolainsäädännön säännökset, kyseinen säännös kuuluu Belgian oikeusjärjestyksen perusteisiin, mikä ei merkitse sitä, että kaikenlainen (tulliin liittyvien) verotutkimusten yhteydessä saatujen tietojen ilmaiseminen siviiliprosessin tarpeisiin kiellettäisiin.

21. Belgian siviiliprosessioikeudessa annetaan siviilituomioistuimelle mahdollisuus kuulla virkamiehiä todistajina [10] ja velvoittaa tulliviranomaiset esittämään verotusta koskevaan tutkintaan liittyviä asiakirjoja. [11] Näissä tilanteissa on mahdollista, että vaitiolovelvollinen noudattaa tuomioistuimen määräystä.

## III Pääasian oikeudenkäynnin taustalla olevat tosiseikat

22. Beecham Group ja muut pääasian oikeudenkäynnin kantajat (jäljempänä Beecham ym.) kuuluvat GlaxoSmithKline-konserniin (jäljempänä GSK), joka valmistaa ja myy lääkkeitä ja muita terveydenhoitoon liittyviä tuotteita, ja ne ovat yhdessä tiettyjen rekisteröityjen tavaramerkkien haltijoita.

8 – Yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 302, s. 1).

9 – Koninklijk besluit van 18 juli 1977 tot coördinatie van de algemene bepalingen inzake douane en accijnzen (tulleja ja valmisteveroja koskevien yleisten säännösten yhteensovittamisesta 18.7.1977 tehty kuninkaan päätös).

10 – Gerechtelijk Wetboekin (siviiliprosessilaki) 915 § ja sitä seuraavat pykälät.

11 – Belgian siviiliprosessilain 877 § ja sitä seuraavat pykälät.

23. Vastaaja Andacon NV harjoittaa lääkkeiden tukkukauppaa.

24. Tilivuosina 2003 ja 2004 kantajien sisaryritys Keniassa, GSK Export Ltd, myi huomattavan määrän konsernin tuotteita etiopialaiselle yritykselle MBATA (Ethiopia) Pvt. Ltd Companylle (jäljempänä MBATA), jonka kotipaikka on Addis Abeba. Tavaroiden lopullisena vastaanottajana oli Etiopian armeija.

25. Koska Etiopia sijaitsee maantieteellisesti niin sanotussa Afrikan sarvessa ilman pääsyä Punaiselle merelle Eritrean itsenäistymisen jälkeen, lääkkeet täytyi toimittaa meritse Djiboutin satamaan ja lastin purkamisen jälkeen maitse Etiopian pääkaupunkiin.

26. GSK esitti Yhdistyneessä kuningaskunnassa asetuksen N:o 3295/94 [12] 3 artiklan 1 kohdan mukaisen tulliviranomaisten toimenpiteitä koskevan hakemuksen, jonka Englannin toimivaltaiset viranomaiset hyväksyivät 26.11.2003 ja jonka vahvistettiin olevan voimassa 25.11.2004 asti. Tästä ilmoitettiin Belgian tulliviranomaisille saman vuoden joulukuussa.

12 – Väärennettyjen ja laittomasti valmistettujen tavaroiden vapaaseen liikkeeseen luovutuksen, viennin, jälleenviennin tai suspensiomenettelyyn asettamisen kieltämistä koskevista toimenpiteistä 22.12.1994 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 3295/94 (EYVL L 341, s. 8).

27. Belgian rajaviranomaiset ilmoittivat vuoden 2004 lokakuun alussa GSK:lle, että huomattava erä tuotteita, jotka oli varustettu GSK:n tunnusmerkillä, oli tuotu Belgiaan Euroopan unionin ulkopuolelta Antwerpenin sataman kautta.

28. GSK sai luvan tutkia itse paikalla muutamia näytteitä kyseisistä tuotteista sen selvittämiseksi, oliko kyse väärennöksistä. Eränumeroiden tutkinnan perusteella se saattoi vahvistaa, että Euroopan unioniin oli tuotu tuotteita, jotka oli myyty MBATAlle ja joiden lopullisen vastaanottajan piti olla Etiopian armeija.

29. Koska alustavassa tutkimuksessa ilmeni, että kyseiset tavarat olivat alkuperäisiä tuotteita, Belgian tulliviranomaiset kieltäytyivät antamasta tavaramerkin haltijalle lisätietoja, sillä niiden mukaan rinnakkaistuonti ei kuulunut asetuksen N:o 1383/2003 soveltamisalaan.

30. GSK:n hakemusta käsitellyt Rechtbank van Eerste Aanleg te Antwerpenin (Antwerpenin alioikeus) puheenjohtaja kielsi 5.10.2004 antamallaan määräyksellä henkilöitä, joiden hallussa on kyseisiä lääkkeitä tai muita GSK Export Ltd:n MBATAlle myymiä lääkkeitä, jotka ovat peräisin Djiboutista, vaikka ne olisivat passitusmenettelyn alaisia, luovuttamasta kyseisiä tuotteita eteenpäin ja nimesi kantajien kustannuksella takavarikosta vastaavan virkamiehen, joka valtuutettiin hankkimaan kaikki tiedot tuotteiden mää-

rästä, tuotenimistä, alkuperästä ja määränpäästä ja sisällyttämään nämä tiedot pöytäkirjaansa.

31. Oikeudenpalvelijan 6.10.2004 allekirjoittaman asiakirjan mukaisesti 202 erää lääkkeitä takavarikoitiin takavarikosta vastaavaksi virkamieheksi nimetyn henkilön aloitteesta.

32. Tutkimuksissa ilmeni, että MBATAn tarkoituksena oli myydä takavarikoidut tavarat edelleen ensiksi Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneelle yhtiölle ja myöhemmin AYEZAN E-Gistic L.l.c:lle (jäljempänä AYEZAN), joka on Yhdistyneiden arabiemiirikuntien oikeuden mukaan perustettu yhtiö.

33. Tämän arabimaan yhtiö valitti kolmantena osapuolena 5.10.2004 annetusta määräyksestä, jonka Antwerpenin alioikeuden päällikkötuomari hylkäsi 24.3.2005 perusteettomana.

34. AYEZAN valitti tästä päätöksestä Hof van Beroep te Antwerpeniin (Antwerpenin muutoksenhakutuomioistuin). Kyseinen tuomioistuin määräsi 1.3.2006 antamallaan välipäätöksellä, että Antwerpenin tullitoimipaikan on luovutettava osaksi oikeudenkäyntiaineistoa kaikki 202 lääke-erän maahantuontia koskevat asiakirjat, jotka tullin aluepäällikkö sitten toimitti 28.4.2006.

35. Hof van Beroep hylkäsi valituksen perusteettomana 13.9.2006 antamallaan tuomiolla.

36. Kyseisen tuomioistuimen mukaan tulliviranomaisilla oli mahdollisuus esittää tavaramerkin haltijalle joitakin kappaleita epäilyttävistä tavaroista sen selvittämiseksi, oliko kyse asetuksen N:o 1383/2003 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista väärennöksistä. Tällaista näytteen esittämistä ei voitu kuitenkaan kyseisen tuomioistuimen mukaan rinnastaa 9 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuun perusteelliseen tarkastukseen, jossa on mahdollista tutkia huolella tavaroiden alkuperä ja lähde, tai kyseisen säännöksen viimeisessä alakohdassa tarkoitettuun otetun näytteen perusteelliseen tekniseen analyysiin.

37. Vaikka ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevassa päätöksessä ei ole esitetty kovinkaan paljon yksityiskohtia ennakkoratkaisupyynnön esittäneessä tuomioistuimessa vireillä olevasta asiasta, siitä voidaan päätellä, että Beecham ym. vaativat Rechtbank van koophandelia ensinnäkin kieltämään Andacon NV:tä käyttämästä riidanalaisia tavaramerkkejä liiketoiminnassaan ilman oikeudenhaltijan lupaa ja toiseksi hävittämään takavarikoidut tavarat.

38. Andacon NV sen sijaan vastustaa sitä, että Belgian tulliviranomaisten saamia tietoja käytetään muihin kuin asetuksessa N:o 1383/2003 säädettyihin tarkoituksiin ja erityisesti rinnakkaistuontia vastaan käytävässä oikeudenkäynnissä.

**IV Ennakkoratkaisukysymykset ja asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa**

39. Jäsenvaltioissa välittömästi sovellettavien, mainittujen yhteisön asetusten merkityksen vuoksi Rechtbank van koophandel te Brussel on lykännyt asian aineellista ratkaisua ja esittänyt yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Onko asetuksen N:o 1891/2004 9 artiklan ensimmäistä kohtaa tulkittava siten, että toimivaltaisen tulliviranomaisen tai toimivaltaisen tullitoimipaikan on kiellettyä antaa (tai sallia annettavan) asetuksen N:o 1383/2003 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu ilmoitus tai suorittaa asetuksen N:o 1383/2003 9 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu tarkastus niin kauan kuin ennen 1.7.2004 tehtyyn toimenpiteitä koskevaan hakemukseen ei ole liitetty asetuksen N:o 1383/2003 6 artiklassa tarkoitettua ilmoitusta? Onko mainittu ilmoitus toisin sanoen ehdoton edellytys, jonka on täytyttävä, jotta toimenpiteitä koskevalla hakemuksella olisi edelleen vaikutuksia?

2) Onko asetuksen N:o 1383/2003 4 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että Antwerpenin tulliviranomaisilla oli sen nojalla mahdollisuus esittää tavaramerkin haltijalle kuusi tavaranäytettä sen selvittämiseksi, oliko kyse väärennöksistä, kun otetaan huomioon, ettei tällaista näytteen esittämistä voida rinnastaa sellaiseen perusteelliseen tarkastukseen, jota tarkoitetaan asetuksen N:o 1383/2003 9 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa ja jossa on mahdollista tutkia huolella tavaroiden alkuperä ja lähde, eikä myöskään asetuksen N:o 1383/2003 9 artiklan 3 kohdan [kolmannessa] alakohdassa tarkoitettuun otetun näytteen perusteelliseen tekniseen analyysiin? Jos vastaus on myöntävä, oliko tällainen näytteen esittäminen suoritettava asetuksen 4 artiklan 1 kohdassa säädetyssä kolmen arkipäivän määräajassa?

3) Onko asetuksen N:o 1383/2003 kanssa ristiriidassa se, että Belgian tullin virkamiehet antavat tietoja, jotka on saatu asetuksen täytäntöönpanon yhteydessä, muutoin kuin asetuksessa säädetyllä tavalla – tältä osin on ajateltava muun muassa asetuksen 9 artiklan 2 kohtaa ja 9 artiklan 3 kohdan ensimmäistä alakohtaa – eli esimerkiksi belgialaisten tuomioistuinten suorittaman todistajien kuulemisen tai niiden määräämän asiakirjojen esittämisen yhteydessä?

4) Onko asetuksen N:o 1383/2003 kanssa ristiriidassa se, että muita tietoja kuin kyseisen asetuksen 9 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tietoja, jotka on saatu asetuksen 4 artiklan 2 kohdan (ks. toinen kysymys) ja 9 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti, tai tietoja, jotka on saatu belgialaisen tuomioistuimen suorittaman todistajien kuulemisen tai sen määräämän asiakirjojen esittämisen yhteydessä (ks. kolmas kysymys), käytetään muussa menettelyssä kuin sellaisessa menettelyssä, jossa pyritään selvittämään, onko kyse vää-

rennöksistä, kuten esimerkiksi menettelyssä, joka liittyy rinnakkaistuonnin torjuntaan?”

## V Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

### A *Alustava kysymys: yhteisöjen tuomioistuimen toimivalta*

40. Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskeva päätös saapui yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 5.3.2007.

41. Beecham ym. valittivat 16.5.2007 ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevasta päätöksestä Hof van Beroep te Brusseliin.

42. Kirjallisessa menettelyssä huomautuksia ovat esittäneet Beecham ym., Andacon NV, Saksan ja Belgian hallitukset sekä Euroopan komissio.

43. Koska asiassa ei päätetty järjestää istuntoa, 26.2.2008 pidetyn yleiskokouksen jälkeen asia oli valmis tämän ratkaisuehdotuksen laatimista varten.

44. Ennen tämän ennakkoratkaisupyynnön tutkimista on tarkasteltava tätä prosessuaalista edellytystä pääasian oikeudenkäynnin kantajien tästä yhteisöjen tuomioistuimelle kirjallisesti esittämien väitteiden vuoksi.

45. Edellä on todettu, että Beecham ym. olivat riitauttaneet ennakkoratkaisupyynnön esittäneen tuomioistuimen päätöksen ennakkoratkaisupyynnön esittämisestä. Ne vetoavat siihen, että kansallisen muutoksenhaun devolutiivisen vaikutuksen johdosta Rechtbank van koophandel te Brussel ei voi enää käsitellä asiaa, joka on siirtynyt samassa kaupungissa toimivalle Hof van Beroepille.

46. Esitetyt perustelut ovat nokkelia, sillä niissä vedotaan vakiintuneeseen oikeuskäytäntöön, jossa yhteisöjen tuomioistuin kieltäytyy ottamasta kantaa kansallisen tuomioistuimen esittämään ennakkoratkaisukysymykseen, jos pyydetyllä yhteisön oikeuden tulkitsemisella ei ole mitään yhteyttä kansallisessa tuomioistuimessa käsiteltävänä olevan asian tosiseikkoihin tai kohteeseen tai jos kyseinen ongelma on luonteeltaan hypoteettinen. [13]

13 – Asia 244/80, Foglia, tuomio 16.12.1981 (Kok. 1981, s. 3045, Kok. Ep. VI, s. 251, 18 kohta); asia C-350/03, Schulte, tuomio 25.10.2005 (Kok. 2005, s. I-9215, 43 kohta) ja asia C-239/05, BVBA Management, Training en Consultancy, tuomio 15.2.2007 (Kok. 2007, s. I-1455, 52 kohta).

47. Esillä olevaa asiaa ei kuitenkaan voida verrata tämän yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön perustana olevissa tuomioissa kysymyksessä olleisiin tapauksiin. Pyydetyn yhteisön oikeuden tulkitsemisen ja konkreettisten oikeudenkäyntien välinen yhteys ei lakkaa olemasta eikä ole pelkästään teoreettinen sen vuoksi, että kansalliset muutoksenhakukeinot on otettu käyttöön.

48. Tällä perusteella yhteisöjen tuomioistuimen toimivaltaa ei voida asettaa kyseenalaiseksi, sillä kun oikeudenkäynti muutoksenhakutuomioistuimessa on päättynyt, asia palautetaan ennakkoratkaisupyynnön esittäneelle tuomioistuimelle, jonka ratkaisusta on valitettu ja joka jatkaa asian käsittelyä. Jos valitus hyväksytään, yhteisöjen tuomioistuin poistaa asian rekisteristä, [14] ja jos valitusta ei hyväksytä, ennakkoratkaisumenettely on jälleen täysin ajankohtainen.

49. Todellisuudessa tämänkaltaisissa tapauksissa yhteisöjen tuomioistuin on tarkentanut oikeuskäytäntöään, jonka mukaan ennakkoratkaisumenettelyjen käsittelyä jatketaan niin kauan kuin kansallisen tuomioistuimen pyyntöä ei ole peruutettu tai kumottu, [15] ja ratkaisee ne nykyisin sen mukaisesti, onko ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevista päätöksistä tehdyillä kansallisilla valituksilla lykkäävää vaikutusta. Siten asian käsittelyä lykätään, kun kansallisissa säännöksissä säädetään tällaisesta vaikutuksesta, [16] ja muussa tapauksessa sitä jatketaan.

14 – Asia C-310/94, Ardon ym., määräys 16.1.1996; asia C-269/92, Bosman, määräys 8.12.1993; asia C-34/90, Plapied ja Gallez, määräys 4.7.1990 ja asia 31/68, Chanel v. Cepeha, määräys 3.6.1969 (Kok. 1970, s. 403).

15 – Asia 127/73, BRT, tuomio 30.1.1974 (Kok. 1974, s. 51; Kok. Ep. II, s. 201, 9 kohta) ja asia 106/77, Simmenthal, tuomio 9.3.1978 (Kok. 1978, s. 629; Kok. Ep. IV, s. 73, 10 kohta).

16 – Em. asiassa Chanel v. Cepeha 16.6.1970 annettu määräys; asia C-132/87, Nationaal Instituut vor Landbouwkrediet, määräys 20.1.1988 (ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa) ja em. asiassa Plapied ja Gallez 4.7.1990 annettu määräys.

50. Tällä ratkaisulla on kaksi etua: ensinnäkin sillä kunnioitetaan oikeussubjektien kansallisen oikeusjärjestyksensä mukaista muutoksenhakuoikeutta ja toiseksi tuomioistuin, jonka ratkaisusta on valitettu, säilyttää asemansa ennakkoratkaisupyynnön esittäjänä, eikä se näin ollen ole riippuvainen pääasian oikeudenkäynnin asianosaisten prosessuaalisesta taktikoinnista.

51. Asiakirja-aineistosta käy ilmi, että koska yhteisöjen tuomioistuimella ei ollut tietoa edellä tarkoitetusta ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevista päätöksistä tehtyjen valitusten lykkäävästä vaikutuksesta, se toimitti Hof van Beroep te Brusselille kirjeen, jossa se pyysi tätä esittämään selvitystä Belgian prosessioikeudesta.

52. Kyseinen muutoksenhakutuomioistuin lähetti 8.1.2008 päivätyn kirjeen, joka kirjattiin yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamossa 17.1.2008 ja jonka mukaan valituksella ei ollut tällaista lykkäävää vaikutusta, minkä vuoksi ennakkoratkaisumenettelyä voitiin jatkaa normaalisti.

53. Näin ollen on syytä ottaa ennakkoratkaisukysymykset tutkittaviksi ja aloittaa niiden tarkastelu.

B *Ensimmäinen ennakkoratkaisukysymys*

54. Kysymys liittyy pääasian oikeudenkäynnin tosiseikkojen tapahtuma-aikaan toteutettuihin lainsäädännöllisiin muutoksiin.

55. Asiaa koskevien oikeussääntöjen selostuksen mukaisesti asetus N:o 1383/2003 julkaistiin vuoden 2003 elokuussa ja tuli voimaan 1.7.2004, kun taas täytäntöönpanoasetus annettiin vasta 21.10.2004 ja julkaistiin EUVL:ssä 30.10.2004, ja sitä sovellettiin taannehtivasti samasta päivästä kuin sen perusasetusta eli 1.7.2004 alkaen.

56. Koska täytäntöönpanoasetuksen 9 artiklan ensimmäisen kohdan nojalla ennen 1.7.2004 jätettyihin toimenpiteitä koskeviin hakemuksiin on liitettävä asetuksen N:o 1383/2003 6 artiklassa tarkoitettu ilmoitus, ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin pyrkii selvittämään, voitiinko tähän säännökseen vedota Beechamia ym:ita vastaan, kun riidanalaiset tapahtumat sattuivat kyseisen vuoden lokakuun alkupuolella eli ennen täytäntöönpanoasetuksen painetun version ilmestymistä. Se haluaa todellisuudessa selvittää, onko tällainen vaatimus toimenpiteitä koskevan hakemuksen pätevyyden kannalta ehdoton edellytys.

57. Kun lainsäätäjän työ on näinkin puutteellista, mielestäni olisi asianmukaista turvautua kaikkein perustavanlaatuisimpiin oikeudellisiin tulkintakeinoihin eli kaikille oikeusjärjestyksille yhteisiin yleisiin periaatteisiin.

58. Oikeusvarmuuteen läheisesti liittyvän säädösten julkisuuden periaatteen nojalla kansalaisten ei voida edellyttää noudattavan lakeja ilman julkistamismekanismia, jonka kautta oikeussubjektit saavat niistä tietoa. Vain siten espanjalaisten juristien hyvin tuntema periaate, jonka mukaan lain tuntemattomuus ei vapauta sen noudattamisesta, saa täyden merkityksensä. [17]

59. Esillä olevassa tapauksessa ajatus kantajien tuomitsemisesta pääasian oikeudenkäynnissä sen perusteella, että ne eivät ole esittäneet asetuksen N:o 1383/2003 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua ilmoitusta täydennyksenä GSK:n marraskuussa 2003 Englannin tulliviranomaisille toimittamaan toimenpiteitä koskevaan hakemukseen, mihin Andacon NV vetoaa perusteluissaan, on vastoin näitä periaatteita.

60. Koska asetuksessa N:o 1383/2003 ei ole minkäänlaista siirtymäsäännöstä erityisesti ennen sen voimaantuloa jätettyjen toimenpi-

17 – Se sisältyy Código civilin (Espanjan siviililakikirja) III osastossa, jonka otsikkona on ”säännösten yleinen tehokkuus”, olevan 6 §:n 1 momenttiin.

teitä koskevien hakemusten osalta, Beecham ym. saattoivat luottaa siihen, että asetuksen N:o 3295/94 mukaiset hakemukset säilyvät voimassa. Näin ollen asetuksen N:o 1383/2003 6 artiklalla oli ainoastaan tulevaan kohdistuvia vaikutuksia 1.7.2004 lähtien tehtyjen hakemusten osalta. Tällainen menettely olisi vastoin oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteita, minkä lisäksi sillä loukattaisiin ennen lainmuutosta hyväksyttyjen hakemusten tekijöiden saavutettuja oikeuksia.

61. Kuten komissio perustellusti toteaa, täytäntöönpanoasetuksen 9 artiklan ensimmäisen kohdan asianmukainen tulkinta johtaa siihen, että tullitoimipaikoille toimitetut tarkastushakemukset ovat voimassa niille annetun määräajan päättymiseen saakka, mutta tämä perusolettama ei riipu samassa artiklassa liitettäväksi määrätystä ilmoituksesta, sillä kyseinen asiakirja liittyy jäsenvaltioissa mahdollisesti vaadittavaan vakuuteen. Toisin kuin 1.7.2004 jälkeen toimitettujen hakemusten osalta [18] lainsäätäjä ei ole asettanut ennen kyseistä päivämäärää jätettyjen hakemusten voimassaolon edellytykseksi kyseistä muodollisuutta, mikä on yhdenmukaista asetuksen N:o 3295/94 kanssa, [19] jossa ei myöskään ollut tällaista ehdotonta edellytystä.

62. Andacon NV:n näkemys merkitsisi sen hyväksymistä, että ennen 1.7.2004 toimitettujen hakemusten pätevyydelle asetettuja aineellisia edellytyksiä muutetaan lisäämällä vielä yksi edellytys, eli asetuksen N:o 1383/2003 6 artiklassa tarkoitettu täydentävä ilmoitus, joka asetuksen N:o 3295/94 mukaan riippui jäsenvaltioiden harkintavallasta.

63. Näin ollen ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen on vastattava kieltävästi siten, että asetuksen N:o 1383/2003 6 artiklassa tarkoitettu ilmoitus ei ole ehdoton edellytys sille, että ennen 1.7.2004 toimitetuilla tulliviranomaisten toimenpiteitä koskevilla hakemuksilla on edelleen vaikutuksia.

C *Toinen ennakkoratkaisukysymys*

64. Toisella kysymyksellään ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin tiedustelee yhteisöjen tuomioistuimelta tulliviranomaisten toimivallan rajoja asetuksen N:o 1383/2003 4 artiklan 2 kohdan valossa, kun se pyrkii selvittämään, annettiinko kyseisessä artiklassa Antwerpenin tullitoimipaikalle mahdollisuus esittää tavaramerkin haltijalle kuusi tavaranäytettä sen määrittämiseksi, oliko kyse luvattomista kopioista.

65. Rechtbank van koophandelin mukaan tällaista ilmoitusta ei voida rinnastaa 9 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuun

18 – Asetuksen N:o 1383/2003 5 artiklan 5 kohdan toinen alakohta.

19 – Asetuksen 3 artiklan 2 kohta luettuna yhdessä 6 kohdan kanssa.

perusteelliseen tarkastukseen, jossa on mahdollista tutkia huolella tavaroiden alkuperä ja lähde, eikä myöskään saman 9 artiklan 3 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettuun otetun näytteen perusteelliseen tekniseen analyysiin.

66. Jos vastaus on myöntävä, lisäksi tiedustellaan, oliko tällainen näytteen esittäminen suoritettava kyseisen asetuksen 4 artiklan 1 kohdassa säädetyssä kolmen arkipäivän määräajassa.

67. On katsottava komission tavoin, että asetuksen N:o 1383/2003 4 ja 9 artiklassa tarkoitetut tilanteet poikkeavat toisistaan, minkä vuoksi niitä on syytä selostaa lyhyesti, sillä niillä on merkitystä lopullisen vastauksen kannalta.

68. Ensimmäisessä mainituista säännöksistä viitataan toimenpiteisiin, joita tulliviranomaiset voivat toteuttaa *ennen* toimenpiteitä koskevaa hakemusta, kuten kyseisen asetuksen II luvun 1 jakson, jonka ainoa säännös on 4 artikla, otsikosta on pääteltävissä.

69. Kyse on vähimmäistoimenpiteistä, joiden tarkoituksena on saattaa mahdollisesti loukatun immateriaalioikeuden haltijan tietoon epäilyttävät tavarat, jotta tulliviranomaiset voisivat ryhtyä toimenpiteisiin kolmen päivän kuluessa ilmoituksen saamisesta asetuksen N:o 1383/2003 5 artiklan mukaisesti.

70. Tällä tavoin pyritään vahvistamaan perustat sekä tulliviranomaisten että tavaramerkin tai vastaavan oikeuden haltijan myöhemmille perusteellisemmille tutkimuksille, jotka sallitaan ainoastaan tullitoimipaikkojen hyväksymän muodollisen tarkastushakemuksen perusteella. Kun tämä asiakirja on toimitettu, jäljelle jää mahdollisuus saattaa 9 artiklassa säädetyt tarkastukset loppuun. Toisin sanoen 4 ja 9 artikla sulkevat toisensa pois.

71. Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevasta päätöksestä ilmenee, että GSK oli jo marraskuussa 2003 toimittanut hakemuksen, jonka Yhdistyneen kuningaskunnan tulliviranomaiset hyväksyivät samassa kuussa ja Belgian viranomaiset vastaanottivat seuraavan joulukuun aikana. Näin ollen asetuksen N:o 1383/2003 4 artiklan tulkinnalla ei ole merkitystä Rechtbank van koophandel te Brusselille, kuten Belgian hallitus toteaa, minkä vuoksi ehdotan, että sen toiseen kysymykseen jätetään vastaamatta.

D *Kolmas ja neljäs ennakkoratkaisukysymys*

72. Ennakkoratkaisupyynnön esittänyttä tuomioistuinta askarruttaa tulliviranomaisten hankkimien tietojen käyttö asetuksessa N:o 1383/2003 säädettyjen tiedonsaantimahdollisuuksien ulkopuolella ja tarkkaan ottaen se, voidaanko ne paljastaa todistajien kuulemisen yhteydessä tai esittää toisessa oikeudenkäynnissä oikeuden määrääminä todisteina (kolmas kysymys) tai voidaanko niitä käyttää rinnakkaistuonnin torjumiseksi käytävissä oikeudenkäynneissä (neljäs kysymys).

73. Olen samaa mieltä Saksan hallituksen kanssa siitä,[20] että nämä kysymykset soveltuvat käsiteltäviksi yhdessä – sanotun kuitenkaan rajoittamatta mahdollisuutta ratkaista ne erikseen – sillä niillä on yhteinen tekijä: annettujen tietojen käyttäminen tullimenettelyn kaltaisessa tarkkaan rajatussa menettelyssä ja niihin vetoaminen myöhemmin muissa menettelyissä.

74. Ensinnäkin on täsmennettävä, että ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin on kiinnostunut tiedoista, jotka koskevat tavaroiden todellista tai arvioitua määrää, todellista tai oletettua luonnetta samoin kuin tavaroiden vastaanottajan, lähettäjän, tavaranhaltijan tai tavaroiden hallussapitäjän nimiä ja osoitteita sekä epäiltyjen tavaroiden alkuperää ja lähdettä asetuksen N:o 1383/2003 9 artiklan 2 kohdan ja 3 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti.

75. Toiseksi säännökset ovat erilaiset tietojen luovuttajan mukaan, sillä tulliviranomaisten oikeudellinen asema poikkeaa näitä tietoja saaneiden immateriaalioikeuksien haltijoiden asemasta, kun niitä halutaan käyttää muussa tarkoituksessa.

76. Siten asetuksen N:o 1383/2003 12 artikla ei koske rajaviranomaisia, sillä sen ensimmäisessä kohdassa, jossa rajoitetaan asetuksen mukaisesti hankittujen tietojen käyttöä, viitataan ainoastaan ”oikeudenhaltijaan”. Tästä voidaan päätellä, että tullivirkamiehet eivät kuulu tämän säännöksen vaan tässä asiassa yleislakina sovellettavan yhteisön tullikoodeksin 15 artiklan soveltamisalaan.

77. Viimeksi mainitussa säännöksessä annetaan tulliviranomaisille oikeus luovuttaa tietoja, jos ne ovat siihen velvollisia tietosuojaa koskevien säännösten mukaan tai oikeudenkäynnin yhteydessä. Näiden tietojen käyttöön muissa kuin tulliasioissa sovellettava lainsäädäntö on siten kansallinen, tässä tapauksessa Belgian, prosessilainsäädäntö.

20 – Saksan hallitus on esittänyt huomautuksia vain näiden kahden viimeksi mainitun kysymyksen osalta.

78. Näin ollen kolmanteen ennakkoratkaisukysymykseen on vastattava siten, että asetuksessa N:o 1383/2003 ei kielletä tullivirkamiehiä antamasta tietoja, jotka on hankittu asetuksen täytäntöönpanon yhteydessä, muutoin kuin asetuksen 9 artiklan 2 kohdassa ja 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetyllä tavalla eli kansallisten tuomioistuinten suorittaman todistajien kuulemisen tai niiden määräämien asiakirjatodisteiden yhteydessä.

79. Immateriaalioikeuden haltijan oikeudellinen asema ei poikkea olennaisesti tullivirkamiesten asemasta. Vaikka asetuksen N:o 1383/2003 12 artiklan 1 kohdassa rajoitetaan tulliviranomaisilta saatujen tietojen käyttämismahdollisuudet asetuksessa nimenomaisesti säädettyihin tarkoituksiin, kuten olen jo todennut, kyseisen säännöksen 2 kohdan mukaan muiden käyttötarkoitusten lainmukaisuus määräytyy sen jäsenvaltion, jossa tavarat sijaitsevat, lainsäädännön perusteella, eli yleensä epäiltyjen tavaroiden olemassaolosta ilmoittaneen tulliviranomaisen jäsenvaltion lainsäädännön perusteella.

80. Kaikki mahdollisuudet ovat jälleen avoinna, sillä käytettävissä ovat kaikki kansallisen oikeuden mukaiset vaihtoehdot, jotka käsittävät näin ollen kaikkien niin riita-asioita kuin rinnakkaistuonnin torjuntaankin liittyviä asioita käsittelevien tuomioistuinten oikeudenkäyntimenettelyt.

81. Yhteisöjen tuomioistuimen mukaan tavaramerkin haltija voi vastustaa rinnakkaistuontia kolmansista maista, kun sen tavaramerkillä varustetut tavarat yritetään tuoda yhteisön alueelle ilman sen nimenomaista tai konkludenttista suostumusta. Näihin tavaroihin ei sovelleta tavaramerkkioikeuden sammumisperiaatetta, joka on voimassa ainoastaan Euroopan talousalueella. [21]

82. Näin ollen ilman tällaista suostumusta loukataan merkin haltijan oikeuksia. [22] Asetuksessa N:o 1383/2003 pyritään estämään väärennettyjen ja laittomasti valmistettujen tavaroiden liikkeelle laskeminen teollisja tekijänoikeuksia loukkaavalla tavalla, minkä vuoksi ei voida ajatella, että näiden oikeuksien haltija ei voisi käyttää tulliviranomaisten tietoja puolustaakseen oikeuksiaan muissa tuomioistuimissa rinnakkaistuontia vastaan.

83. Mielestäni myös neljänteen ennakkoratkaisukysymykseen on vastattava kieltävästi siten, että asetuksessa N:o 1383/2003 ei kielletä käyttämästä sen 9 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti saatuja tietoja oikeudenkäynnissä, joka on saatettu vireille rinnakkaistuonnin kieltämiseksi kolmansista maista, kun tämä rinnakkaistuonti loukkaa tavaramerkkioikeutta.

21 – Asia C-355/96, Silhouette International Schmied, tuomio 16.7.1998 (Kok. 1998, s. I-4799, 18 ja 22–26 kohta); yhdistetyt asiat C-414/99–C-416/99, Zino Davidoff ja Levi Strauss, tuomio 20.11.2001 (Kok. 2001, s. I-8691, 47 kohta) ja asia C-173/98, Sebago ja Maison Dubois, tuomio 1.7.1999 (Kok. 1999, s. I-4103, 17–20 kohta).

22 – Asia C-244/00, Van Doren + Q, tuomio 8.4.2003 (Kok. 2003, s. I-3051, 26 kohta) ja asia C-16/03, Peak Holding, tuomio 30.11.2004 (Kok. 2004, s. I-11313, 36 kohta).

## VI Ratkaisuehdotus

84. Edellä esitetyn perusteella ehdotan, että yhteisöjen tuomioistuin vastaa Rechtbank van koophandelin esittämiin ennakkoratkaisukysymyksiin seuraavasti:

1) Tulliviranomaisten toimenpiteistä epäiltäessä tavaroiden loukkaavan tiettyjä teollis- ja tekijänoikeuksia sekä tiettyjä teollis- ja tekijänoikeuksia loukkaavien tavaroiden suhteen toteutettavista toimenpiteistä 22.7.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1383/2003 6 artiklassa tarkoitettu ilmoitus ei ole ehdoton edellytys sille, että ennen 1.7.2004 toimitetut tulliviranomaisten toimenpiteitä koskevat hakemukset ovat edelleen voimassa.

2) Asetuksessa (EY) N:o 1383/2003 ei kielletä tullivirkamiehiä antamasta tietoja, jotka on hankittu sen täytäntöönpanon yhteydessä, muutoin kuin sen 9 artiklan 2 kohdassa ja 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetyllä tavalla eli kansallisten tuomioistuinten suorittaman todistajien kuulemisen tai niiden määräämien asiakirjatodisteiden yhteydessä.

3) Asetuksessa N:o 1383/2003 ei kielletä käyttämästä 9 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti saatuja tietoja oikeudenkäynnissä, joka on saatettu vireille rinnakkaistuonnin kieltämiseksi kolmansista maista, kun tämä rinnakkaistuonti loukkaa tavaramerkkioikeutta.